

Yabancılara Türkçe Öğretiminde Teknoloji Entegrasyonu*

*Bayram BAŞ***

*Tuğba YILDIRIM****

Öz

Dil öğretimi sürecine yönelik birçok eğitim ortamı, günümüzde dijital teknolojilerdeki yeniliklerle bütünleşme eğilimine girmiştir. Kevin Jarrett'in ifadeleriyle "T-E-C-H (teknoloji) olmadan T-E-A-C-H (öğretmek)'ten söz edemeyeceğimiz bir zamanın içindeyiz". Bundan hareketle bu çalışmada, Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi sürecinde oluşturulacak eğitim ortamlarına teknolojinin entegre edilebilme durumu değerlendirilmiştir. Durum çalışması yaklaşımına dayanan bu araştırma, Web 2.0 tabanlı teknolojilerin yabancılara Türkçe öğretimine dahil edilmesinin öğrencilerin motivasyon ve yaratıcılığını nasıl etkilediğini belirlemeyi amaçlamaktadır. Çalışma grubu Yıldız Teknik Üniversitesi TÖMER'de B1 düzeyinde Türkçe öğrenen 10 öğrenci ile oluşturulmuştur. Web 2.0 araçlarından *Voki*, *Pixton* ve *Padlet* ile 3 hafta içerisinde 6 ders saati sınıf içi ve 4 ders saati sınıf dışı uygulama yapılmıştır. Uygulamanın ardından öğrenciler ve dil öğretmenleri ile motivasyon ve yaratıcılığa yönelik görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Kullanılan Web 2.0 araçlarının öğrencilerin motivasyonlarını geliştirdiği, yaratıcılıklarına katkı sağladığı, dil öğretmenlerine esnek imkanlar sunduğu ancak bu araçların amaçlı ve ara ara kullanılmasının daha faydalı olacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi, Teknoloji Entegrasyonu, Web 2.0 Araçları, Motivasyon, Yaratıcılık.

Technology Integration in Teaching Turkish as a Foreign Language

Abstract

We sail through the 21st century where technology has taken a hold in today's society. With the influence of innovations in digital technologies, we are embedded in a time where we can't spell teach without T-E-C-H as Kevin Jarrett (2008) once said. Along with developments in language teaching, new approaches have also emerged. Of all language teaching approaches and methods, CALL (Computer Assisted Language Learning), which is the search for and study of applications of the computer in language teaching and learning (Levy, 1997: 1), stands out for technology integration. Using a case study approach, this study aims to investigate how incorporating web-based technology into Turkish language teaching curriculum affects students' motivation and creativity. Along with the thoughtful application of second language pedagogy, Web 2.0 tools such as "Voki, Padlet, Pixton" have been implemented in A2 level Turkish language classes at Yıldız Technical University TÖMER for 10 class periods. Qualitative data were collected through multiple data sources, including direct observations, in/outside class projects, and reflections. Following the applications, interviews regarding motivation and creativity were held with the teachers and the students. The main conclusion that can be drawn is that applied Web 2.0 tools

* Bu çalışma ISLET 2017'de sunulmuş bildirinin genişletilmiş biçimidir.

** Doç. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, İstanbul, bayrambas@gmail.com

*** Öğr. Gör., Özyeğin Üniversitesi, tugba.yildirim@ozu.edu.tr

improve students' motivation, contribute to their creativity, and provide numerous opportunities for language instructors. The present findings also confirm that only the effective technology integration with clear goals and proper methods maximize the potential of these tools.

Keywords: Teaching Turkish as a Foreign Language, Technology Integration, Web 2.0 Tools, Motivation, Creativity

Giriş

Bir dilin yabancı dil olarak öğretimi süreci, farklı uyaranlara sahip eğitim ortamlarının oluşturulması ile doğrudan ilişkilidir. Türkçenin de yabancılarla öğretimi sürecinde geliştirilecek her türlü eğitim ortamının farklı uyaranlarla zenginleştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu doğrultuda özellikle teknolojinin her alanda kendini gösterdiği çağımızda eğitim ortamları ile entegre olması, Web temelli farklı araçların hazırlanması ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. “Dünya çapında her gün daha fazla öğrenci, teknolojinin sağladığı avantajlara ulaşmaktadır. Çalışma alanı ne olursa olsun öğrenme, sosyal ve profesyonel iletişimde mevcut eğilimleri takip eden görsel eğitim ortamlarıyla desteklenmektedir” (Aikina & Zubkova, 2015).

Web 2.0 araçları olarak tanımlanan ve çevrimiçi olarak tasarlanan araçların eğitim ve öğretime yönelik süreçlerde kullanılması günbegün gelişme göstermektedir. Dil öğretimi açısından dinleme, konuşma, okuma ve yazma öğrenme alanları içerisinde çevrimiçi temelli geliştirilmiş eğitim ortamları, Web 2.0 araçları ile oluşturulmaktadır. Öğrencilerin Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenme ortamlarında da Web 2.0 araçlarını kullanmaları ve öğretmenlerin bu araçlarla eğitim ortamları hazırlamaları; öğrencilerin dili öğrenmeye yönelik olarak motivasyon kazanmaları ve öğrendikleri dili alıcı ve üretici yönde kullanmaları sürecinde yaratıcılıklarını ortaya koymaları açısından oldukça önemlidir. “Eğitim teknolojileri kullanımının öğrencilerin dil gelişimi üzerindeki etkisini araştıran çok sayıda çalışma olmasa da Web 2.0 araçları ile ilgili yapılan çalışmaların ortak sonucu Web 2.0 araçlarının entegrasyonunun öğrenme ortamlarını zenginleştirdiğidir” (Wang & Vasquez, 2012).

Web 2.0 araçları, “kişisel ve profesyonel öğrenme için kullanılabilir çevrimiçi araç veya yazılım olarak tanımlanmaktadır” (Fadini&Finardi, 2015:604). Bu araçların kullanılabilir alanlardan biri dil öğretimi ortamlarıdır. Dil öğretime yönelik ortam oluştururken kullanılabilir Web 2.0 araçlarına Padlet, Voki ve Pixton örnek gösterilebilir.

“Padlet, (www.padlet.com) tüm sınıfın katılımını ve değerlendirme yapmasını sağlayan ücretsiz ve multimedya dostu bir araçtır”. Padlet sınıf ortamlarındaki panoların dijital hâli olarak düşünülebilir. Bu araç “klasik sınıf panolarının yerine çevrimiçi bir deneyim sağlamaktadır” (Fuchs, 2014). Bu aracın erişimi ve kullanımı ergonomik özellik göstermektedir. Öğrenciler Padlet’te birbirlerinin paylaşımlarını görebilmekte ve bu paylaşımlara müdahale edebilmektedirler.

Pixton farklı özelliklere sahip karikatürler oluşturmada kullanılacak bir Web 2.0 aracıdır. “Tıkla ve sürükle sistemiyle çok çeşitli ön ayarlı karakterler, arka plan, yazı tipleri, kolayca seçilebilen ve işlenen renk özellikleri sunmaktadır” (Meyers, 2013). Bu araç dil öğretimine entegre edilme sürecinde her seviyede uygulanabilme özelliği taşımaktadır. Ancak “karikatürlerin kısa ve nispeten basit cümle ya da diyaloglar içermesi onları başlangıç seviyesi için daha uygun kılmaktadır” (Lornsen, 2015).

“Voki, ücretsiz çevrimiçi bir hizmet olup kullanıcıların kişiselleştirilmiş görsel konuşma yaratmalarını ve bunları bir blog ya da İnternet sayfasına yerleştirmelerini ayrıca elektronik posta ile gönderilebilmelerini sağlayan bir Web 2.0 aracıdır” (Aikina & Zubkova, 2015). “Voki, öğrenci ya da öğretmenlerin kendi seslerini kaydetmelerini veya ses dosyası kullanmalarını ve bunları yeniden oynatmalarını sağlayan bir konuşma avatarıdır. Öğrenciler bu araçla metin üzerinde yazı yazabilir ve kelimeleri yavaşça tekrar tekrar duyabilirler. Öğrenciler kendilerine veya sınıf arkadaşlarına benzeyen kendi avatar karakterlerini tasarlayabilir, diyaloglar oluşturabilir ve derslerde pratik yapabilirler” (Kennedy & Soifer, 2013:5). Ayrıca, öğretmenler kısa dikte çalışmalarında ya da çevrimiçi ödevlerdeki dinleme alıştırmalarında da Voki’yi kullanabilirler (Lornsen, 2010). Voki, konuşma etkinlikleri için kullanılacak hareketli, sanal bir temsil figürü olarak açıklanabilir.

Bu çalışmada Web 2.0 araçlarından Padlet, Pixton ve Voki’ nin Türkçenin yabancı dil olarak öğretimine entegre edildiği eğitim ortamlarının öğrencilerin motivasyon ve yaratıcılık becerilerine nasıl bir etkisi olduğu sorusuna yanıt aranmıştır.

Yöntem

Araştırmanın Deseni

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Durum çalışması “birden fazla kanıt veya veri kaynağının mevcut olduğu durumlarda kullanılan görgül bir araştırma yöntemidir” (Yin, 1984:23’ten akt. Yıldırım ve Şimşek, 2013:313). Çalışmada, motivasyon ve yaratıcılık şeklinde “birden fazla birim” (Yıldırım ve Şimşek, 2013:327) olduğu için durum çalışması desenlerinden iç içe geçmiş tek durum deseni kullanılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Yıldız Teknik Üniversitesi TÖMER’de B1 seviyesinde öğrenim gören 10 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Uygulama için Yedi İklim Türkçe B1 ders kitabında yer alan içerikten hareketle Web 2.0 araçlarından “Padlet, Pixton ve Voki” kullanılarak geliştirilmiş sınıf içi ve sınıf dışı etkinlikler

tasarlanmıştır. Öğrencilerin yazı yazabilecekleri, görsel paylaşabilecekleri bir dijital sınıf duvarı olan Padlet; yaratıcılıklarını kullanarak karikatür oluşturabilecekleri Pixton; ses kaydı yapabilecekleri ve belirleyecekleri bir dijital karakteri konuşturabilecekleri Voki adlı Web 2.0 araçları ile geliştirilmiş sınıf içi 6 saat, sınıf dışı 4 saat olmak üzere üç hafta boyunca uygulanmış toplam 10 saatlik eğitim ortamı hazırlanmıştır. Sınıf içi etkinliklerin uygulandığı 6 saat süresince öğrencilerin eğitim ortamına yönelik motivasyon ve yaratıcılığını tespit etmek amacıyla araştırmacı tarafından dışarıdan gözlemci rolü ile yapay ortamda yapılandırılmamış gözlem yapılmıştır. Etkinliklerin uygulamasını sınıf içinde ve sınıf dışında gerçekleştiren öğretmen ile yarı yapılandırılmış görüşme gerçekleştirilmiştir. Ayrıca öğrencilerin teknoloji entegrasyonuna yönelik düşüncelerini belirleyebilmek için Web 2.0 aracı SurveyMonkey kullanılarak 8 adetlik bir soru formu hazırlanmış ve öğrencilerden yazılı yolla dönüt alınmıştır. Öğrencilere sorulan sorular yanıtların daha verimli alınabilmesi amacıyla Türkçe ve İngilizce olarak hazırlanmış ve öğrencilere iki dilde de yanıt verebilecekleri söylenmiştir. Araştırmanın bulguları, öğrencilerin bu sorulara verdikleri yanıtlar ile sunulmuş, yorumların yapılmasında bu bulguları desteklemek amacıyla uygulayıcı öğretmenle yapılan görüşme içeriği ve araştırmacının gözlem notlarından faydalanılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada Padlet, Pixton ve Voki adlı Web 2.0 araçları ile sınıf içi ve sınıf dışı etkinlikler tasarlanmıştır. Bu uygulamalar sırasında araştırmacı tarafından gerçekleştirilen yapılandırılmamış gözlem, uygulama sonrası uygulayıcı öğretmenle gerçekleştirilmiş yarı yapılandırılmış görüşme ve yine uygulama sonrası öğrencilerden yazılı yolla alınan dönütlere yönelik veriler içerik analizi kullanılarak çözümlenmiştir.

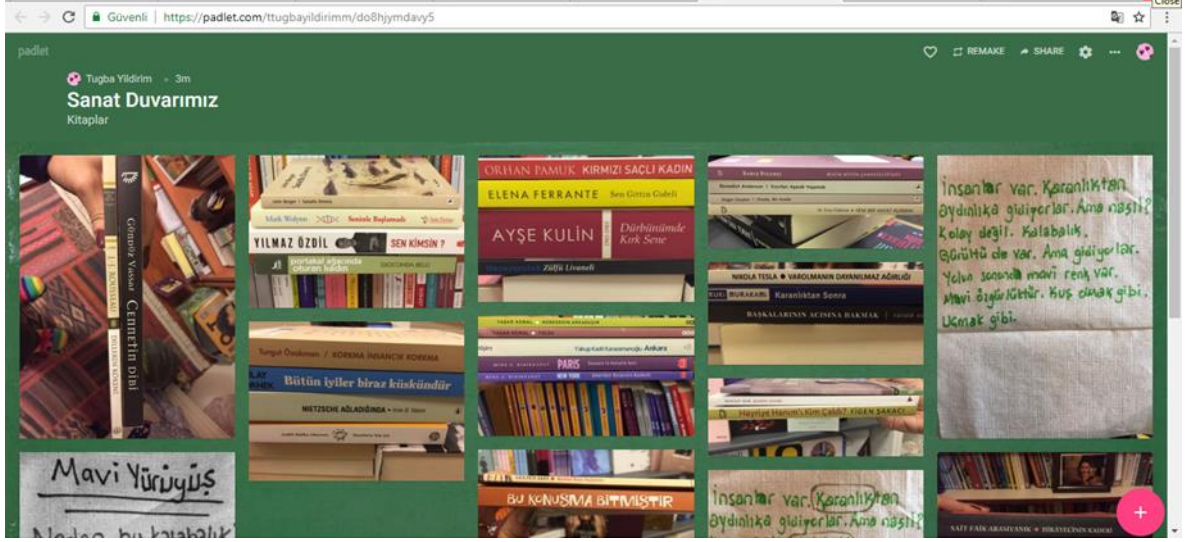
Araştırma verilerinin inandırıcı olması amacıyla çalışmada dört ayrı veri toplama aracı (yapılandırılmamış gözlem, doküman incelemesi, yarı yapılandırılmış görüşme formu ve soru formu) kullanılmıştır. Elde edilen veriler araştırmacılar ve alan uzmanı iki kişi tarafından ayrı ayrı değerlendirilmiş ve değerlendirmeciler arası güvenirlik (inter-rater reliability) 0.83 bulunmuştur. Bu yolla çalışmaya inandırıcı bir özellik kazandırılmıştır.

Bulgular ve Yorum

Çalışma grubuna “Ders içinde ve dışında kullandığımız Web 2.0 araçlarından hoşlandınız mı? Neden?” sorusu yöneltilmiş, 10 öğrenciden 7’si araştırmada kullanılan Padlet, Pixton ve Voki adlı Web 2.0 araçlarından hoşlandıklarını belirtmişlerdir. Bunun nedenlerini “yaratıcılığa katkı sağlaması, dil öğrenmede kolaylık göstermesi, eğlenceli ve ilginç olmaları, klasik öğrenme araçlarına göre farklılık taşımaları” ile açıklamışlardır. Öğrencilerden biri Voki dışında Padlet ve Pixton’u beğendiğini

belirtmiştir. İki öğrenciden biri bu tür araçların işe yaramadığını diğeri ise “araçların İnternet tabanlı olmasının dezavantajlı ve dikkat dağıtıcı” olduğunu söylemiştir.

Öğrencilere “En çok hangi araçtan hoşlandınız? Neden?” sorusu yöneltilmiştir. 5 öğrencinin en çok Padlet’ten, 3 öğrencinin en çok Pixton’dan, 1 öğrencinin en çok Voki’den, 1 öğrencinin ise hepsinden hoşlandığı yanıtı alınmıştır. Padlet’i beğenen öğrenciler bunun sebebini “paylaşma olasılığının yüksek olması, dijital bir sınıf duvarı özelliği göstermesi, karikatür yapma imkânı tanınması, pratik olması, yazma ve grup çalışması için uygun olması” ile açıklamışlardır. (bk.: Şekil-1)

Şekil-1. Padlet ile yapılan dijital sınıf panosu örneği

Uygulama öğretmeni Padlet aracını sınıfında daha önce de kullandığını, öğrencilerin bu aracı tanıdığını bu sebeple de bu araçla yapılan etkinliklerden daha fazla verim alındığını, bu araçla ‘metin, resim, video vb.’ görsel ve işitsel her dokümanın paylaşılabilmesini, bu aracın yazma becerisine katkı sağladığını bu sebeple de Padlet’in çok yararlı olduğunu belirtmiştir. Araştırmacı gözlem notlarında bulunan “Öğrenciler Padlet’i tanıyor, bu Web 2.0 aracını beğenerek kullanıyorlar. Öğrencilerin yazma becerilerine katkı sağlıyor ve öğretmen çok hızlı dönüt verebiliyor” ifadeleri de Padlet’in beğeni oranının yüksek olmasını açıklamaktadır.

Pixton’dan en çok hoşlanan üç öğrenci bunun sebebini “Eğlenceli. Hayal gücünüzü ve yaratıcılığınızı geliştirirken hikâye oluşturulabilir. Arkadaşlarım tarafından yapılan karikatürleri görüp karşılaştırma imkânı bulabiliyorum.” ifadeleri ile gerekçelendirmişlerdir. (bk.: Şekil-2)

Şekil-2. Pixton ile yapılan sınıf içi etkinlik örneği

Araştırmacı yaptığı gözlemden, Pixton'un öğrencileri heyecanlandığını ve öğrencilerin motivasyonlarının beden dillerine olumlu yönde yansıdığını beyan etmiştir. Uygulayıcı öğretmen, öğrencilerin Pixton aracının sınıfta gösterilmeyen farklı özelliklerini kullanarak sınıf dışında karikatürler hazırladıklarını ve yaratıcı çalışmalar yaptıklarını belirtmiştir. (bk.: Şekil-3)

Şekil-3. Pixton ile yapılan sınıf dışı etkinlik örneği

Voki'den en çok hoşlandığını beyan eden 1 öğrenci ise bu durumu "eğlenceli" olması ile açıklamıştır. Uygulama öğretmeni görüşme sırasında Voki'ye dair "Yazma ve özellikle de konuşma çalışmalarında yararlı olabiliyor. Sınıfta daha çekingen davranan ve derse katılımı sınırlı olan öğrenciler Voki ile konuşma etkinliklerini yapabiliyorlar." ifadelerini kullanmıştır. (bk.: Şekil-4)

Şekil-4. Voki Web 2.0 aracı

Öğrencilere “Hoşlanmadığınız bir araç oldu mu? Neden?” sorusu sorulmuştur. Öğrencilerden 7’si hayır yanıtını vermiş, 1’i soruyu yanıtlamamış, öğrencilerinden 3’ü de Voki’den hoşlanmadığını beyan etmiştir. Bunun sebebini de “ses kayıt süresinin kısa olması, ücretsiz özelliklerinin yetersiz olması, kullanışlılığının sınırlı olması” ile açıklamışlardır. Uygulama öğretmeni de “Voki’nin ücretsiz özelliklerinin sınırlı olması, ses kayıt süresinin bir dakika olması sebebi ile öğrencilerin istediklerini yapamadıklarını” belirtmiştir. Araştırmacı da yaptığı gözlemlerde “Voki’nin sınıf içinde konuşma ve yazmaya yönelik etkinliklerde kullanıldığını ancak sınıf dışı çalışmaların kontrolünde aynı verimin alınmadığını, öğrencilerin bu aracı dil öğrenme ortamlarına sınırlı düzeyde entegre edebildiğini” not almıştır.

“Ders içi çalışmalar mı daha çok hoşunuza gitti yoksa ders dışı çalışmalar mı? Neden?” sorusuna, öğrencilerden 6’sı ikisi de, 2’si sınıf içi, 2’si ise sınıf dışı yanıtını vermiştir. İkisi de yanıtını veren öğrenciler, bu durumu Web 2.0 araçlarının “çoklu ortamı desteklemesi, işlerini kolaylaştırması, yaratıcı olmaları için olanak tanınması” ile açıklamışlardır. Sınıf içi yanıtını verenler bu durumun sebebini “özellikle yazma çalışmalarında kullanılabilmesi, motivasyon sağlaması” ile sınıf dışı yanıtını verenler ise bu durumu sebebini “işlerini kolaylaştırması, İnternet temelli araç olmaları” ile ifade etmişlerdir. Uygulama öğretmeni özellikle Padlet’in sınıf dışında da iletişimin devam etmesine imkân sağladığını ve diğer araçlara oranla sınıf dışı etkinlikleri daha fazla desteklediğini söylemiştir.

Öğrencilere “Web 2.0 araçları Türkçeyi öğrenme açısından size bir katkı yaptı mı? Neden?” sorusu yöneltilmiştir. Öğrencilerden 8’i bu soruya evet yanıtını vermiş ve yanıt sebeplerini “yazma becerisine sağlanan katkı, görsellerle desteklenme, öğretmene sağladığı kolaylık, Padlet’in sağladığı

fayda, sınıf kontrolü sağlaması, dönüt kolaylığı” ile açıklamışlardır. Öğrencilerden biri bu soruya yanıt vermemiş, biri ise çok az katkı sağladığını belirtmiştir. Öğrencilerin bu soruya verdiği yanıtlar Web 2.0 araçlarının yazma becerilerine doğrudan katkı sağladığını diğer katkılarının ise dolaylı yönde olduğunu göstermektedir.

Web 2.0 araçlarının Türkçeyi öğrenmeye katkısı sorusuna açıklık kazandırmak amacıyla öğrencilere “En çok hangi öğrenme alanında (dinleme, okuma, konuşma, yazma) katkısını gördünüz? Neden?” sorusu sorulmuştur. Öğrencilerden 4’ü yazma, 2’si konuşma ve yazma, 2’si okuma ve yazma, 1’i ise konuşma yanıtını vermiştir. Bir öğrenci bu soruyu cevaplandırmamıştır. Bir önceki soruya verilen cevaplarda da ortaya çıktığı gibi öğrencilerin büyük çoğunluğu Web 2.0 araçlarının yazma becerisine katkı sağladığı hususunda ortak görüştedir. Uygulama öğretmeni de görüşme sırasında özellikle yazma becerisinin geliştirilmesinde Web 2.0 araçlarının katkısının fazla olduğunu, bunu konuşma becerisinin takip ettiğini, okumaya yönelik katkının sınırlı olduğunu, dinleme becerisine ise daha sınırlı düzeyde katkı olduğunu belirtmiştir. Araştırmacı da yaptığı gözlemlerde “Web 2.0 araçlarının yazma becerisine doğrudan katkı sağladığı görülüyor. Konuşma becerisine olan katkı da belirgin durumda. Okuma ve dinleme becerilerine olan katkılar daha sınırlı durumda.” ifadeleri ile bu durumu teyit etmiştir.

Öğrencilere “Web 2.0 araçları Türkçeye yönelik motivasyonunuza bir katkı sağladı mı? Nasıl?” sorusu sorulmuştur. Bu soruya öğrencilerden 8’i evet, 1’i hayır, 1’i ise kararsızım yanıtını vermiştir. Hayır yanıtını veren öğrenci bu durumu sadece “Motive etmiyor.” cümlesi ile gerekçelendirmiştir. Kararsız olan öğrenci bu duruma dair bir açıklama yapmamıştır. Evet yanıtını verenler bu durumu “Heyecan sağlıyor, keyif alıyorum. Özellikle yazma çalışmalarında eğleniyorum. Yazma çalışmalarında dönüt almak kolay. Padlet çok yararlı. Derse katılım isteğim artıyor.” ifadeleri ile açıklamışlardır.

Uygulama öğretmeni motivasyon açısından Web 2.0 araçlarının gözle görülür fayda sağladığını ve bu sebeple de kendi tarafından da kullanıldığını, araç çeşitliliği artırılır ve bu araçlar daha amaçlı kullanılırsa motivasyonun daha da artacağını belirtmiştir. Araştırmacı da gözlem notlarında “Öğrencilerin eğlendikleri gözlemlerinden belli. Çok istekliler. Beden dilleri derse eğilimin arttığını gösteriyor. Çok mutlu oldular. Bu araçları tekrar kullanıp kullanmayacaklarını merak ediyorlar. Bu araçlarla başka çalışma yapmak isteyen çok öğrenci var.” vb. cümleleriyle Web 2.0 araçlarının motivasyonu geliştirdiğine dair açıklamalarda bulunmuştur.

Öğrencilere son olarak “Web 2.0 araçlarının yaratıcılığınıza bir katkısı olduğunu düşünüyor musunuz? Neden?” sorusu yöneltilmiştir. Bu sorunun yanıtları da önceki sorunun yanıtlarına benzerdir. 8 öğrenci evet, 1 öğrenci hayır ve 1 öğrenci de kararsızım yanıtı vermiştir. Hayır yanıtını veren öğrenci bunun sebebini “Zaten her şey hazır veriliyor.” ifadesi ile gerekçelendirmiş, kararsız

olduğunu belirten öğrenci ise bir açıklama yapmamıştır. Yaratıcılıklarına katkısı olduğunu düşünüp evet yanıtı veren öğrenciler ise şu ifadelerle açıklamalar yapmıştır: “Hayal gücümü geliştirdi. Çok farklı tasarımlar yapmamı sağladı. Daha değişik düşünme imkânı buldum. Çalışma alanıma katkı sağladı.”

Uygulama öğretmeni Web 2.0 araçlarının yaratıcılık konusunda katkısı olduğunu, bunun özellikle tasarımlarda ortaya çıktığını, öğrencilerin konuşma balonlarına yaratıcı ve metafor içeren cümleler yazdığını, yazma becerilerinde yaratıcılığın açık olarak belli olduğunu, sınıf dışı çalışmalarla yapılan ürünlerde yaratıcılığın daha önde bulunduğunu söylemiştir. Araştırmacının gözlem notlarında da uygulama öğretmenin sözlerine benzer ifadeler yer almaktadır: “Çok yaratıcı karikatürler oluşturmuşlar. Karikatürlere atanan hareketler çok yaratıcı. Öğrenciler özgür olduklarını hissettikleri için yaratıcılıkları ortaya çıktı. Öğrencilerin seçtikleri görseller yaratıcı.”

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırma sonucunda Web 2.0 araçlarının öğrencilerin motivasyonlarını geliştirdiği ve yaratıcılıklarını geliştirme yönünde ortamlar hazırladığı tespit edilmiştir. “Web 2.0 araçları geleneksel öğrenim ortamlarının yeniden yapılandırılmasına izin verme potansiyeline sahiptir” (Heafner & Friedman, 2008). “Web 2.0 araçlarının öğrencileri pasif tüketici olmaktan ziyade bilginin yaratılmasına ortak ederek öncelikli olarak öğrenmeyi ve öğretmeyi büyük ölçüde değiştirdiği savunulmaktadır” (Franklin & vanHarmelen, 2007). Araştırma sonuçları da bu görüşü destekler niteliktedir.

Araştırmada kullanılan Web 2.0 araçlarının hem bilişsel hem de duyuşsal yönden öğrencilere ve öğretmenlere katkı sağladığı görülmektedir. “Web tabanlı eğitim, geleneksel eğitim sisteminde zorluk yaşayan birçok öğrenciye ulaşmak için bir araç olarak kullanılabilir” (Lehman, Kauffman, White, Horn, & Bruning, 2001). Bu görüşler bireyselleştirilmiş öğretim ortamına atıf yapmakta ve bu sürecin oluşturulmasında Web 2.0 araçlarının kullanılabilirliğini desteklemektedir.

Padlet’in öğrenciler ve öğretmen tarafından çok beğenilen bir araç olduğu araştırmada elde edilen bir sonuçtur. Bu araç, özellikle sınıf dışında öğretmen tarafından aktif olarak kullanıldığında okuma ve yazma becerilerinin gelişmesinde motivasyon ve yaratıcılık sağlamaktadır. Fuchs (2014) da araştırmasında derslerde Padlet’i kullanmanın, işbirlikçi bir sınıf ortamı oluşturulması ve bu ortamın iyileştirilmesi için oldukça yararlı olduğunu belirtmiştir.

Pixton, özellikle yazma becerilerinin gelişmesinde motivasyon ve yaratıcılık sağlamaktadır. Pixton, içerdiği özellikler sebebi ile geleneksel sınıf materyallerinden farklılık gösteren bir araçtır. “Çoğu geleneksel ödev, sınıftaki tartışma etkinlikleri için çok az fırsat sunmaktadır, çünkü bilgi alışverişi genellikle kağıdın yazarı olarak öğrencinin ve çalışmanın değerlendiricisi olarak öğretmenin arasındadır. Pixton’daki “Galeri” özelliği öğrencilerin birbirlerinin bitmiş çalışmalarını görmelerini sağlar ve karikatürlerin üzerindeki teoriler hakkındaki etkileşimsel yorumlar, öğrenciler arasındaki

tartışmaları teşvik eder” (Meyers, 2013:37). Araştırma sonuçlarına göre de Pixton, öğrencilere birbirlerinin çalışmalarını görme ve karşılaştırma imkanı sağlamış ve bu sebeple çok yararlı bir Web 2.0 aracı olarak değerlendirilmiştir.

Voki, konuşma ve dinleme becerilerinin geliştirilmesinde öğretmen tarafından bir ders materyali olarak kullanıldığında motivasyon sağlamaktadır. Ancak Voki'nin ücretsiz kullanılma özelliğinin ve kayıt süresinin çok kısıtlı olması öğrenci motivasyonunu ve yaratıcılığını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Chakowa (2018)'nin çalışması da bu sonucu destekler niteliktedir. Bu araç sadece konuşma ve dinleme (sözlü iletişim) ortamlarında ve etkinliklere çok iyi düzeyde entegre edilebilirse daha verimli bir araç olarak kullanılabilir. “Öğrencilerin çoğu Voki avatarını oluştururken kendi sesini kaydetmemiş olsa da bazıları bu aracın, kendi yüzlerini göstermeden konuşmalarına imkân vermesi özelliğini beğenmiş olmalarına” (Chakowa, 2018) dair farklı bir araştırma sonucu da Voki'nin derslerde çekingenlik gösteren öğrencileri isteklendirdiğini göstermektedir.

Araştırma sonuçlarına göre şu önerilerde bulunulabilir:

Web 2.0 araçları yabancılara Türkçe öğretimine yönelik çalışmalarda sınıf ortamına farklılık katmakta, sınıfın dinamiğini artırmaktadır. Öğrenciler Web 2.0 sayesinde yaratıcılıklarını ortaya çıkaran içerikler üretirken kendi öğrenmelerinin sorumluluğunu da alarak öğrenme sürecine daha aktif katkıda bulunmaktadır. Ancak bu araçlar öğretmen tarafından kendi kontrolleri altında değerlendirilmelidir. “Okuma, yazma, konuşma ve dinleme becerileri ve öğrenci ihtiyaçları, bu tür eğitim araçlarının özel bir pedagojik tasarımı gerektirebilir” (Stevenson & Liu, 2017: 235). Aksi takdirde Web 2.0 araçlarının salt öğretim materyali olarak kullanılması eğitim ortamlarının verimliliğini olumsuz yönde etkileyebilir.

Web 2.0 araçları belirli amaçlara göre eğitim ortamlarına entegre edilmelidir. Amaçsız kullanımları zaman kaybına neden olabilir. Chakowa (2018) başlangıç seviyesi dil öğretiminde teknoloji kullanımına yönelik çalışmada entegre edilen Web 2.0 araçlarının öğrenci ilgi alanlarına yönelik olmasının ve bu araçlar kullanılırken gerektiğinde öğrencilere seçenek sunulmasının öğrencileri motive ettiğini belirtmiştir. Ballén (2014)'in çalışmasında “öğrenciler, teknoloji destekli sınıf içi etkinliklerin onları dil öğrenmeye daha motive hâle getirdiğini ve öğrenmelerine olumlu katkı sağladığını söylemişlerdir. Öğrenciler, Web 2.0 araçlarının kullanımında tasarım açısından kısıtlanmalarının onları öğrenmeye daha istekli hâle getirdiğini de eklemiştir.” Web 2.0 araçlarıyla desteklenen öğrenme ortamları oluşturulurken bu araçların gerçekleştirilmek istenen amaçlara hizmet ettiğinden emin olunmalıdır.

Sınıflarda teknolojiye daha fazla maruz kalan öğrencilerin, yabancı dil öğrenirken teknoloji kullanılmasının faydalı olduğuna daha çok inandığı ve teknolojiyi kullanmaya daha istekli olduğu sonucuna varılmıştır (Sydorenko, Hsieh, Ahn & Arnold, 2017). Gonzalez-Vera (2016)'nın durum çalışmasında “öğrencilerden kendi dil gelişim süreçlerini değerlendirmeleri istenmiş ve öğrenme ortamında teknoloji kullanımının dil becerilerinin gelişiminde önemli bir rol oynadığı sonucuna varılmıştır.” Teknoloji entegrasyonunun sıklığı öğrencilerin teknoloji kullanımına ilişkin tutumunu her ne kadar olumlu yönde etkilese de Web 2.0 araçları tüm derslere entegre edilmek için değil ara ara eğitim ortamlarına katkı sağlamak için kullanılmalıdır.

Teknolojiyle zenginleştirilmiş dil öğrenme ortamları oluşturmada Web 2.0 araçları her ne kadar önemli olsa da bu entegrasyonun gerçekleştirilmesinde öğretmenlere büyük bir görev düşmektedir. Calvo ve Cassany (2016) araştırma sonucunda yer verdiği “Değişimin gerçekleşmesini sağlayan teknoloji değil, öğretmenlerdir.” ifadesiyle bu durumu desteklemektedir. Öğretmenler, araştırmacı kimliklerini ön plana çıkararak Web 2.0 araçlarıyla ilgili bilgi edinmeli, eğitim teknolojileri konusunda hizmet içi eğitimlerle bu araçların nasıl kullanılacağını kavramalı ve uygun gördüğü zamanlarda bu araçları kullanarak öğrenme ortamları oluşturmalıdır. Öğrencileri Web 2.0 araçlarının entegre edildiği öğrenme ortamlarına ısındırma aşamasında da bu araçlar özellikle ders dışı etkinliklerde kullanılacaksa, öğretmen tarafından daha önceden “örnek gösterme ve demonstrasyon (gösteri)” yöntemi ile öğrencilerle prova edilmelidir.

Kaynaklar

- Aikina, T. Y., & Zubkova, O. M. (2015). Integrating online services into English language teaching and learning: The case of Voki. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET)*, 10(3), 66-68.
- Ballén, D. (2014). The Role of Blogs and Web Resources in Students' Autonomous Learning Awareness. *How*, 21(2), 10-30.
- Chakowa, J. (2018). Enhancing Beginners' Second Language Learning through an Informal Online Environment. *Journal of Educators Online*, 15(1), n1.
- Cooper, K., & White, R. E. (2012). The Recursive Process In and Of Critical Literacy: Action Research in an Urban Elementary School. *Canadian Journal of Education*, 35(2), 41-57.
- Fadini, K., & Fınardı, K. (2015). Web 2.0 Tools for the L2 Class. In *International Conference on Education and New Developments* (pp. 603-607).
- Franklin, T., & van Harmelen, M. (2007). Web 2.0 for content for learning and teaching in higher education. *Bristol: JISC. Retrieved November, 9, 2007.*
- Fuchs, B. (2014). The writing is on the wall: using Padlet for whole-class engagement. *LOEX Quarterly*, 40(4), 7.
- Gonzalez-Vera, P. (2016). The e-generation: the use of technology for foreign language learning. *New perspectives on teaching and working with languages in the digital era*, 51-61.
- Heafner, T. L., & Friedman, A. M. (2008). Wikis and constructivism in secondary social studies: Fostering a deeper understanding. *Computers in the Schools*, 25(3-4), 288-302.
- Kennedy, S., & Soifer, D. (2013). Technology-driven innovations for teaching English learners. VA: *Lexington Institute.*

- Lehman, S., Kauffman, D., White, M., Horn, C., & Bruning, R. (2001). Teacher interaction: Motivating at-risk students in Web-based high school courses. *Journal of Research on Computing in Education*, Vol.33, Issue5, p 1-19.
- Lornsen, T. (2010). Free Web 2.0 Tools in German Language Classes. *Die Unterrichtspraxis / Teaching German*, Vol. 43, No. 2 (Fall 2010), pp. 200 & 202.
- Meyers, E. A. (2014). Theory, technology, and creative practice: using pixton comics to teach communication theory. *Communication Teacher*, 28(1), 32-38.
- Stevenson, M. P., & Liu, M. (2010). Learning a language with Web 2.0: Exploring the use of social networking features of foreign language learning websites. *CALICO journal*, 27(2), 233.
- Sydorenko, T., Hsieh, C. N., Ahn, S., & Arnold, N. (2017). Foreign Language Learners' Beliefs about CALL: The Case of a US Midwestern University. *calico journal*, 34(2).
- Vázquez Calvo, B, & Cassany, D. (2016). Language learning actions in two 1x1 secondary schools in Catalonia: the case of online language resources. In A. Pareja-Lora, C. Calle-Martínez, & P. Rodríguez-Arancón (Eds), *New perspectives on teaching and working with languages in the digital era* (pp. 73-82). Dublin: Researchpublishing.net.
- Wang, S., & Camilla, V. (2012). Web 2.0 and second language learning: What does the research tell us?. *Calico Journal*, 29(3), 412.
- Yıldırım A. & Şimşek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Extended Abstract

Introduction

The process of teaching a language as a foreign language is directly related to the establishment of educational environments with different stimuli. In the process of teaching Turkish as a foreign language, it is also important for educational environments to be enriched by a great variety of stimuli. Accordingly, the integrability of technology - which stands out in any field of today's world - into the field of education heightened the need for different Web-based tools. The use of these tools which are called Web 2.0 tools and their online applications have been steadily growing. "Recent developments in Internet and Web-based technology redefine the boundaries of traditional face-to-face classroom education and interactive pedagogies." (Dabbagh & Bannan-Ritland, 2005; Hartley & Bendixen, 2001). Technology-integrated learning environments are created through Web 2.0 tools. Teachers' preparation of technology-rich educational environments and the use of these Web 2.0 tools by the students in the learning environments of Turkish as a foreign language are very important in terms of providing students with language learning motivation and demonstrating their creativity in the process of using their receptive and productive language skills. This study seeks to answer the question of how learning environments in which Web 2.0 tools Padlet, Pixton, and Voki are integrated to affect the motivation and creativity of students.

Method

In this study, case study design which is a qualitative method is applied. The research group of the study is composed of 10 students at B1 level in Yıldız Technical University TÖMER. With the aim of highlighting the language learning motivation and creativity of the students, data were collected from Padlet, Pixton, Voki-integrated in-class and outside class activities which were developed to supplement the course book "Yedi İklim Türkçe B1". Carrying out the research, technology-rich learning environment was established with the integration of Web 2.0 tools (Padlet - a digital classroom wall on which students can write posts and upload visuals; Pixton - a comic and storyboard creator through which students are able to demonstrate their creativity; Voki - animated characters to whom students add a voice.) for a period of 10 hours in total, including 6 hours in class and 4 hours outside class. During the 6 hours of classroom activities, naturalistic observation was conducted by the researcher in the role of outsider observer in order to determine students' motivation and creativity regarding the technology integrated learning environment. Semi-structured interviews were held with the teacher who performed the activities both inside and outside the classroom. Additionally, a questionnaire was prepared using SurveyMonkey, which is also a Web 2.0 tool, to determine students' opinions about technology integration and feedback was obtained from the students in written form. The questions were written and answered both in English and Turkish so that students could respond to them more efficiently. The data obtained from in-and-outside class activities - to which Web 2.0 tools Padlet, Pixton and Voki were integrated- were analyzed through content analysis. The unstructured observations carried out by

the researcher, the semi-structured interview with the practicing teacher, and the written feedback received from the students were also interpreted, using content analysis.

Four data collection tools (observation, document review, semi-structured interview form, and questionnaire) were used in the study in order to make the research data reliable. Furthermore, the obtained data were evaluated separately by the researchers and field experts and the inter-rater reliability was measured 0.83, which supported the research to be considered valid.

Result and Discussion

Data analysis revealed that Web 2.0 tools develop the student motivation and prepare the learning environments to improve their creativity. It has been widely argued that Web 2.0 tools will fundamentally change learning and teaching, by making the students partners in the creation of knowledge rather than passive consumers. (Franklin, & vanHarmelen, 2007). Research findings also confirms this argument. In the research, it was observed that the incorporated Web 2.0 tools contributed to students and teachers both affectively and cognitively. One of the results obtained from the research was that Padlet was a Web 2.0 tool which was highly appreciated by both students and teachers. When especially integrated into outside class activities by the teacher, this tool promotes motivation and creativity in the reading and writing skills of the students. Pixton improves motivation and creativity especially in the development of writing skills. Pixton is a tool that differs from traditional classroom materials because of its features. According to the results of the study, Pixton provided students with the opportunity to view and compare each other's work. For this reason, it is evaluated to be beneficial for language learning. When applied as an instructional material by the teacher to improve listening and speaking skills, Voki nurtures language learning motivation of the students. However, it is observed that the use of this tool might negatively affect student motivation as its customization and audio time is limited. The tool can be more effective if it is efficiently integrated into listening and speaking lessons. Incorporating Web 2.0 tools into the context of teaching Turkish as a foreign language directly affected the classroom dynamics and enlivened the learning environment. Nevertheless, it is important to keep in mind that pedagogy drives technology. Hence, these Web 2.0 tools ought to be applied by the teachers in a controlled way. Otherwise, the random use of these tools as instructional materials can adversely affect the efficiency of learning environments.